

Slůvko k zamyšlení

Zaujaly mne vzácně kvalitní texty písní Hany Svobodové, zpívání *Zlínské scholy*:

*Jsem jenom skálou kamennou,
prosím tě, udeř holí svou,
ať vytryskne pramen v hloubce ukrytý.
Stačí jen jedno slovo tvé,
odejmi srdce kamenné
a dej mi srdce, které lásku zná.*

A v písni *De profundis*:

*V bouřích v loďce mé když spíš,
vítr, vlny, déšť
na tvé slovo poslechnou,
tak zachraň, Pane, loďku mou.*

Adventní touha, naslouchání Božímu slovu, čisté srdce, život s lidmi víry, všeliké snažení o pravdivý, plný život - to všechno je naplňováním lidské části Boží rovnic spásy:

Život podle Ježíše + Boží milost = Nebeské království.

Ano. Je to můj život, má vůle, má plavba v mé loďce mým směrem. Šťastný je ten, kdo toto všechno dokáže porovnat, napřímit, směřovat podle vůle Boží, podle Jeho názoru. Když se moje záměry s Jeho ztotožní. A to je, milí přátelé, jak dobře víme, prácička na celý život.

Měli bychom my z Proglasu velkou radost, kdyby Vám v tom i služebník Boží Radio Proglas byl občas trochu nápomocen.

Žehná o. Martin

Den má 21 hodin ...

... a noc 3 hodiny. Tak jsme totiž změnili vysílací dobu pro druhý rok života našeho rádia.

Pokud tento rok chcete prožívat s námi bude vám snad dobrou pomůckou náš **kalendář**. Možná jste si jej ve vašem kostele nebo v některé prodejné knih už všimli.

Kalendář (formátu A2) je určen k pověšení na zeď. Pod dvěma duhami na něm najdete jak *kalendář na rok 1997* s vyznačenými významnými událostmi (návštěva Sv. Otce, pout' Radia Proglas) tak *přehled našich programů*. Tvarem vám kalendář má připomínat desky Desatera.

Cena kalendáře není pevně stanovena - výtěžek z prodeje použijeme na úhradu vybudovaných nových prostor.

Vánoční koleda

*Spanilé z archy holubičky
vítej vínšované holoubátko,
z Marie, bez trní růžičky
vítej zaobalené poupátko!*

*Paprsku hvězdy mořské,
svazečku myrhy hořké,
vítáme Tě, outlé Dítě,
vítáme Tě, Robátko,
ó malé Jezulátko!*

*Neb Ty jsi z královského kmene,
kde jsou z narození radovánky,
sama Nouze věší při seně
chatrné z pavučiny firhaňky:
vůl Tě v plenkách zahřívá,
Josef s Matičkou zpívá:
Vítáme Tě, outlé Dítě,
vítáme Tě, robátko,
ó malé Jezulátko!*

Adam Michna z Otradovic

Novinky z proglasácké rodinky

1. Na tiskovou konferenci Radia Proglas počátkem prosince přišlo sedm novinářů, ačkoliv chlebičků bylo třicet. František Schildberger, který většinu příšedších obtelefonoval či obešel osobně, zaslouží díky, poněvadž kdo by jinak táhl trolejbusem na místo tak odlehlé? Všichni teď čekají, zda se o Proglasu objeví někdy zmínka v nezaujatém tisku. Přátelé, takové ohlasy vystřihujte a pošlete nám, nalepíme je do rodinného alba a budeme ukazovat vnukům.
2. Adventní koncert přátel Radia Proglas byl krásný a jak řekla nadšená přítelkyně - svou skladbou vsutku adventní. Všechny účinkující - pěvecký sbor Jakubáček s Helenou Můčkovou v čele, svatomichalskou scholu sbormistra Josefa Gerbricha, Ladislava Kadlčíka i Kláru Beránkovou - uslyšíme opět v kostele svatého Jakuba v Brně: **vánoční koncert** se bude konat na svátek svatého Štěpána ve tři hodiny a k účinkujícím se připojí dětský soubor *Musica Piffera*, známý původně pod názvem *Pištíci a fidlíci*.
3. Na poděkování Pánu za přijatá dobrodíní a první rok vysílání celebrol Otec biskup Vojtěch Cikrle slavnou mši svatou v neděli 8.12. u sv. Augustína v Brně. Rodina přátel rádia se v zaplněném kostele i doma u přijímačů spojila v modlitbě za všechny, kteří vysílání připravují a za všechny současné i budoucí posluchače. Nové prostory jsou vysvěceny a proglasáci se těší na spolupráci s kolegy z brněnské redakce Katolického týdeníku, poněvadž se s nimi budeme o kanceláře dělit. Jakmile se podaří splatit dluhy a zařídít se nábytkem, uspořádáme den otevřených dveří.
4. Katka Ličková si při seskoku ze švédské bedny natrhla šlachu v kolenech a musela se podrobit operaci. Nyní kulhá, nohu v dlaze, úsměv na líci (neboť je Ličková a mohlo to být horší) a připravuje s Renatou Bělunkovou vánoční *Mozaiku*. Obě dívky jsou posluchačkami Filosofické fakulty Masarykovy univerzity a nemohou se tedy vyhnout hodinám tělocviku, při nichž platí známé heslo "sportem k trvalé invaliditě".
5. Otec Martin se vrátil ze *Svaté země* osvěžen na těle i na duchu. Nově nabytou energii budou s bratrem Martinem tuze potřebovat, vždyť je čekají lité boje o vysílací frekvenci z Pradědu!
6. Dušan Baur posedává v koutech a trénuje mezi moderováním a čtením své nové písničky. Některou uslyšíme určitě v květnu na pouti proglasáků k Matce Boží na Svatý Hostýn (všimněte si, že to umíme napsat správně, pouze v kalendáři nám pro nával práce unikla při korektuře některá písmenka a Hostýnek se dostal mezi nebešťany, stejně jako Sv. Otec Jan Pavel II., jenž si to však - dle našeho názoru - určitě jednou zaslouží). Technici přemýšlejí, zda

by Dušan pomalu neměl pomýšlet na svou kazetu, Dušan váhá, nemá-li něco zazpívat na **Plese Radia Proglas**. Uvidíme, uslyšíme.

7. Milan Tesař nebude na plesu recitovat své básně, ačkoliv - dá se mu věřit? Rozhodně bude s Milanem Šobou a Radkem Habánem pouštět písničky všeho druhu, moderovat a pitvořit se v náš prospěch, jen aby nemusel tančit.
8. Radek Mezuláník vstává denně o půl páté (jako mnohý z vás, přátelé), aby učinil zadost všem povinnostem redaktora v Proglasu i táty pěti dětí doma. Při dojíždění do práce i službě akolyty ve farnosti má nyní na starosti organizační záležitosti plesu: zajišťuje ve spolupráci s přáteli z Telnice vše potřebné a těší se, že k cimbálové muzice přiláká také svoji ženu. Podaří se mu to?

9. Našemu příteli Petru Hlaváčkovi děkujeme za skladbu pořadů vážné hudby, kterou pro nás od začátku našeho vysílání připravoval. Od letošních Vánoc tyto pořady připravuje naše nová hudební redaktorka Klára Beránková. (Klára nemá žádné děti, je totiž matkou tří holčiček. Jejich táta, řečený Agí, je posluchačem Faty Morgány dobře známý. Jako ředitel naší nadace stál u zrodu rádia, ačkoliv o tom ví málokdo - jen Klára a děti, kteří jeden čas žili jako rodina ženy námořníkovy a tatínka viděli pouze na fotografii).

10. Proglas má v Praze zastání: v listopadu vysvětil Otec biskup Škarvada studio Kristián, (tedy křesťan) a Pavel Smolek s přáteli mohou své programy tvořit přímo v dejvickém semináři. Podobně studio Radim se má čile k světu v Olomouci a do budoucna spřádá velké plány.
11. My proglasáci, se nyní chystáme hnízdit: Adriana s Filipem snášejí stéblo ke stěblu, Magda a její rodina zázkram získali samostatný příbytek a trnou nad tím darem, všichni ostatní žasneme, jak se Pán o nás postaral a ze starého sklepa nechal vyrůst krásné a jasné prostory pro naši práci i společné pobývání ... neboť mnozí v rádiu i přespávají, aby mohli brzy ráno začít nebo pozdě k ránu skončit svou službu.

12. Otec Martin konečně projevil svou pravou povahu, neboť si svou novou ředitelnu (cca 12 m²) nechal potáhnout kobercem, na němž má předkresleny vláčky, tunely, nádraží, silnice, řeky a koleje. Všechny děti říčí nadšením a sárají se do ředitelny. *Určitě nevezdete do Božího království, nebudete-li jako jedni z těchto maličkých*, řekl si otec Martin a nepomyslel na to, že možná jako ředitel bude muset občas někoho pozvat na kobereček.

13. Jaroslav Blažke obdržel od Františka Schildbergra čestný dar - hlídacího kocoura. Kocourek původně byl velmi malý a pro svou ježatost vysloužil si jméno Zilvar z chudobince, velmi rychle mu však narostl hřebínek a je z něj kocour přidržený až vydrzlý, jak říkáme u nás v redakci. U Blažků není téměř možné nic napsat, neboť kocour skáče po psacím stole a kontroluje, zda Jaroslav či Mable nepíše něco proti němu. Provinilce kouše do ruky a popsané papíry zahazuje na zem, kde je trhá na marné kousky. Brzy mu začneme říkat Vaštar podle známé fretky, kterou si vycvičil jeden chlapec, aby pokousala dlouhý tetičku. (Pilní čtenáře odkazují na povídku Sredni Vaštar z povídkové knížky *Léčba neklidem* britského autora Munro Sakiho).

14. Když jsme plánovali advent a vánoční koncert a slavnou mši svatou, abychom se mohli se svými přáteli osobně setkat, volali někteří: "Ples, ples!" (Později si natrhli šlachy v koleně.) Nuže ples: až projdeme krásným údolím adventu a oslavíme svátek narození našeho Pána, budeme se těšit na setkání s přáteli a radovat se společně na plesu, který jsme už ohlašovali. Dá-li Pán, sejdem se v Telnici u Brna 25. ledna večer na mši sv. a po ní v nové orlovně na prvním (tradičním?) plesu přátel Radia Proglas. Sledujte naše vysílání, podrobnosti budeme průběžně hlásit. Již nyní si můžete zajistit vstupenky u sestry Františky na sekretariátě a případně nabídnout dary do tomboly. Přátelé ze vzdálenějších míst mohou poslat hromadné objednávky (Telnice nabízí také možnost ubytování pro omezený počet hostů) a brněňští přátelé budou mít zajištěnou dopravu tam i zpět. Veškerý výtěžek z plesu, stejně jako z prodeje kalendářů a všech dalších materiálů, je určen na zaplacení nově vybudovaného nezbytného zázemí rádia.

15. Ať se k vám tento bulletin dostane v adventu, o Vánocích či po nich, přejeme

si pokojné a radostné prožívání tohoto času, který nám Pán dává. Přeji vám i sobě, abychom nikdy nepřestávali děkovat

- o za dar víry a naděje, která z víry plyne
- o za dar lásky a vzájemného porozumění
- o za dar Eucharistie,
která nás živí pro věčnost
- o za dar chleba a vody i všeho,
co nás sytí dnes a denně
- o za střechu nad hlavou i šaty, které nás hřejí
- o za všechny blízké lidi, kteří nás obklopují
- o za tuto novou rodinu Proglasu - vždyť jsi ještě nedávno nevěděl a nevěděla, že ji Bůh pro tebe i pro mě takto připravil.

Bohu díky!

Kéž se i u vás narodí betlémské Dítě. Kéž nás zahrne svou něhou a vzbudí v nás touhu podobat se maličkým, abychom spolu s nimi mohli vejít do Božího království. Kéž nás Pán provází po celý příští rok.

Mabla

1. Velké poděkování na tomto místě patří naší sekretářce Marušce Chybové, která od nás odchází ke konci roku. Vše, co jste potřebovali, od modlitebních úmyslů přes telefonáty po poštovní zásilky všeho druhu, bylo její zásluhou. Přejeme ji vše dobré do nového zaměstnání.
2. Svatý Martin tentokrát nepjil na bílém koni a v sychravé mlze bratru Martinovi zrezivělo jeho ocelové zdraví. Poležel si skoro měsíc v postýlce a vy aspoň můžete poznat, že jeho práce chybí. Jednak v počítačích zůstalo nerozesláno 650 vašich členských průkazů, jednak se toto (původně adventní, později vánoční) číslo Bulletinu mnohým z vás dostalo, kdy se dostalo...

Martini

Tentokrát také něco o Radimovi

Olomoucké Studio Radim bylo vysvěceno 4.12.1995, tedy čtyři dny před zahájením vysílání z brněnských studií Radia Proglas. Najdete je na náměstí Republiky v bývalém Kanovnickém domě, kde jsou k dispozici tři místnosti. Zpočátku v nich pracovali především bohoslovci. Po prázdninách ovšem došlo k mnoha změnám: zapojili se i studenti jiných fakult, došlo k výměně spolupracovníků. V současné době funguje pět pracovních dvojic. Jedna připravuje rozhovory s církevními představiteli, ostatní čtyři se střídají v přípravě našeho pořadu *Hlásí se Studio Radim*. V Olomouci vznikají i další pořady: *Manželskou rozhlasovou univerzitu* připravuje olomoucké Centrum pro rodinný život a *Denní tichou chvílí* olomoučtí kněží. Od nového roku chystáme dva nové příspěvky - s P. Rudolfem Smahelem hovory o výchově dětí v pořadu *Rodinný stůl* a P. Walerián Bugel bude na vlnách Radia Proglas informovat o významných osobnostech patristiky.

Tonda

Blahopřejte si, ale ...

Rádi vysíláme pořad *Blahopřání*. Aby se však vaše blahopřání dostalo k vašim milým, dodržujte prosím tato pravidla:

1. Svě požadavky pište na zvláštní papír strojopisně či hůlkovým písmem; přání formulujte tak, jak je chcete z rozhlasu slyšet. Nečitelná či nepřesně formulovaná blahopřání nemůžeme

zařadit do vysílání.

2. Blahopřání by mělo obsahovat:
  - o kdo je posílá,
  - o komu je určeno,
  - o případně další vzkaz, krátce a stručně formulovaný,
  - o jméno a autora písničky, kterou si přejete zahrát.

Může se přihodit, že se požadovaná píseň v našem hudebním archívu nebude nacházet, moderátor pak podle svého uvážení a nejlepšího svědomí zařadí píseň jinou.

3. Pravidlo poslední: blahopřejete-li s kytičkou nebo bonboniérou, řekne vám její cenu prodavačka. Cena hudebního blahopřání nemá takto stanovenou cenu. O částku, na kterou je sami oceníte, můžete zvýšit svůj obvyklý příspěvek Nadaci Radia Proglas. Pokud tak učiníte, poznamenejte to na rubu složenky, nebo nám napište v dopise či na lístku.

přátelé nervů Radka Habáně

Vlajková loď olomouckého studia - pořad *Hlásí se Studio Radim*

Jedná se o zhruba půlhodinový pořad, u jehož přípravy se postupně střídá deset lidí. Starost o skladbu celého olomouckého vstupu má na svých bedrech jedna dvojice, která jej moderuje. Není ovšem výjimkou, že do shánění příspěvku se zapojí i ti, kteří právě mají volno.

Tělo pořadu tvoří několik pravidelných rubrik - například zprávy a zajímavosti týkající se různých kulturních, křesťanských či studentských akcí, které se konají na Olomoucku, dále se v půlhodině z Radima můžete setkat se soutěží. Cenami jsou především vstupenky na koncerty, které pořádá studentský "U klub". Protože nemáme možnost vysílat živě, jsou naše pořady den dopředu předtáčený, a odpovědi na soutěžní otázky k nám putují v písemné podobě. Snad vás to neodrazuje a proto připomínám: chcete-li vyhrát volnou vstupenku na koncert, o který máte zájem, poslouchejte vysílání Studia Radim. Máte velkou šanci!

Hlavní blok pořadu přináší většinou jeden nebo dva tématicky zaměřené příspěvky, v poslední době jste mohli slyšet například zkrácený záznam tiskové konference pořádané u příležitosti ukončení archeologického výzkumu v Tereziánské zbrojnici v Olomouci, rozhovor s kytaristou skupiny Mňága a Žďorp nebo harmonikářem Jimem Čertem.

Celkově je tento pořad orientovaný na studentskou část posluchačstva, ale doufáme, že zaujme všechny posluchače, a těšíme se na vaše dotazy, názory a připomínky.

Smrček

Být členem Klubu přátel je dobré

Restauraci *M-klub* najdete v Brně pod Petrovem. Restaurace má dlouholetou tradici a nyní i zcela nový interiér. Naleznete zde ideální prostředí pro slavnostní příležitosti a pro vaše rodinné oslavy.

Pánové, kdy jste naposledy pozvali svou manželku na večeři, nebo celou rodinu na nedělní oběd? Ulehčete vašim manželkám, když vaše děti jdou k prvnímu sv. přijímání, biřmování nebo při dalších slavnostních příležitostech ve vaší rodině. Přenechejte starosti těm, kteří se na tuto službu

specializují a rádi se o vás postarají.

Na veškerou konzumaci dostanete po předložení své průkazky Klubu přátel Radia Proglas **slevu 10%**.

Rezervace míst: (05)-4221 1370, fax: 4221 9108

Vzpomínky náruživého soutěživce

Pro každého z vás může jedenáctá hodina dopolední v neděli znamenat něco jiného. Práci kolem svátečního oběda, účast na mši svaté, pohodu a klid končícího víkendu. Doufám, že si však umíte představit ty vyděšené a napjaté tváře dětí, které s touhou vysedávají už od půl jedenácté u rádia a posleze začínají cvičně žhavit telefonní dráty. Začíná přece pořad z nejoblíbenějších (tedy po vsudypřítomné a vsudeopěvované Hitparádě): *Proglas*. Tváře postupně blednou a červenají, děti se učí skákat šipky k domácímu aparátu a maminky už si představují ty bezesné noci, které jejich ratolesti stráví nad moudrou literaturou jenom proto, aby vyplodily správnou odpověď do písemné soutěže.

Někdy bych všem těmto dětem přála malé nahlédnutí do studia Maria pár minut před začátkem soutěže. Nervózní otec Martin ještě naposledy prolístoává došlé odpovědi, moderátor ve studiu vyhledává "podkresové" písničky, kdopak bude zapisovat adresy?

Znělka. Tak my jsme zase tady. Ze studia Maria se usmívá otec Martin nebo otec Tišek a Lucie ... nebo Milan, to záleží na konstelaci hvězd (a volném čase těch zúčastněných). Probíráme příšlou poštu, zápolíme s mnohdy nečitelným dětským i dospějším rukopisem, s jásotem vítáme nové dopisovatele i "staré známé firmy". Nejvíce bych vám přála vidět zmatek v předělu písemná část - telefony. Těch 20 sekund, během kterých si musíme uklidit stůl, to je o nervy. Tak rychlou úklidovou četou bychom někdy potřebovali po celém rádiu. Telefony frčí jeden za druhým, děti malé i velké, ale hlavně moudré a toužící více znát. Po písemném zadání už nezbyvá než se rozloučit. Následuje mravenčí práce balení a rozeslání cen - to nejmilejší na celé soutěži.

Proglas je pořad, který jistě těší srdíčka nejen malých, ale i velkých posluchačů našeho rádia. Pokud mohu, přiznám se: i pro nás všechny, kteří se podílíme na jeho přípravě, se stal součástí života a jakousi nutností, bez které si ani neumíme představit nedělní dopoledne. A tak se může stát, že se mě maminka každou neděli odpoledne ptá, kdy už se konečně zase jednou zúčastním oběda doma a nebudu někde sedět nad haldami dopisů dětí z celé Moravy. A já jí vždycky mohu jenom odpovědět: "Jó, to kdybych věděla, ale když ty děti jsou tak perfektní...". Množství darů Ducha svatého všem dopisovatelům i telefonistům, moudré rodiče a ještě více moudré literatury, potřebné tak často ke všem odpovědím, vám ze srdce přeje

Lucie.

Všem sportovním fanouškům a posluchačům Radia Proglas

Příznivci sportu měli zatím málo příležitostí dozvědět se na frekvencích našeho rádia o tom, co se ve světě sportu děje. (Cca 2-3 min. denně nemohly fanoušky sportu ani zdaleka uspokojit.) Zatím, protože s rozšířením vysílání Radia Proglas od prosince 1996 vznikají některé nové pořady a mezi nimi i *Sportovní pětadvacítka* (vysílací čas: každé pondělí v 19:00 v premiéře a každé úterý v repríze v 15:15). Mělo by se jednat o takový sportovní magazín, který budou poslouchat nejen příznivci sportu. Bude vám přinášet především výsledky sportovních utkání ve fotbale, hokeji a dalších sportech na vrcholové úrovni z uplynulého víkendu, komentáře a reportáže z těchto utkání, rozhovory se známými i méně známými sportovci, včetně křesťanů-sportovců. Přípravuje se např. rozhovor s otcem Janem Bobčíkem, katolickým knězem (nyní správcem farnosti v Rožnově pod

Radhoštěm) a zároveň fotbalistou (v 80. letech hrál 1. ligu za Baník Ostrava, nyní divizi D za Dolní Němčí), a mnohými dalšími. Těšit se můžete na reportáže z různých soutěží, turnajů a dalších akcí pořádaných obcemi, farnostmi atd. Zkrátka pondělní podvečer a úterní odpoledne by měly být naplněny zajímavými informacemi pro všechny, kterým sport učaroval.

Zamýšlená bohatá náplň *Sportovní pětadvacítky* má jeden háček: dá se realizovat jen s dostatečně velkým počtem spolupracovníků. A proto sportovní redakce Radia Proglas **naléhavě** (!) hledá mezi vámi ty, kteří by se chtěli stát externími sportovními spolupracovníky našeho rádia - pravidelnými, méně pravidelnými, občasnými

i nepravidelnými. Naším záměrem je vytvořit z těchto spolupracovníků co nejbohatší síť, abychom mohli odvíšlat co největší počet sportovních informací. Příspěvky budeme přijímat telefonicky, faxem a e-mailovou poštou. V současné době máme spolupracovníky jen tři (plus bratry Standu a Karla Plechovy, kteří budou i nadále připravovat večerní sportovní zpravodajství ve 21:30) a to je žalostně malý počet. Proto neváhejte - kdykoliv se můžete obrátit na sportovní redakci vy sami nebo o výzvě Radia Proglas řici svým známým, které by tato dobrovolná spolupráce bavila. Případné dotazy, připomínky, nápady a ohlasy na *Sportovní Pětadvacítku* adresujte písemně, faxem či Internetem na sportovní redakci Radia Proglas.

Sportu zdar a Radiu Proglas zvlášť !!!

Milan Šoba

Bud' me originální!

Pokud si myslíte, že příprava pořadů na Radiu Proglas je nuda, rád bych vás přesvědčil o omylu. Třeba taková hitparáda Kolem se toč. Jen co se odvíšlá kolo č. x, začíná příprava kola č. (x+1). Je třeba připravit novinky na příští kolo: jednu na základě posluchačských tipů, druhou na základě mého vlastního výběru (s přihlédnutím k žánrům které v hitparádě chybí), jednu podle pořadníku tipů pracovníků a spolupracovníků Radia Proglas. Od pondělka je třeba sledovat došlé faxy a e-mailové zprávy, zda náhodou někdo nehlasuje. V úterý začne chodit pošta. Nedočkavě čekám na dopisy, které posléze třídím na hromádky: hitparáda a ne-hitparáda. V dopisech je třeba označit si výraznými vykřičníky důležité pasáže, které stojí za očitování: otázky, vtipy, připomínky, zoufalé výkřiky, radostné výkřiky, zdárná grafická ztvárnění apod. Výraznými hvězdičkami potom označují správné odpovědi na nejrůznější otázky, které jsem týden předtím vymyslel. Při tom si člověk stačí nahrávat do mozkové kůry vizuální podobu písem hlasujících, a pak si může říct: aha, ten hlasuje poprvé...

Pátek je "den pro hitparádu". Hlasování opozdílů, vybrání lístků z hlasovací schránky na Biskupském gymnáziu, hlasování redakčních kolegů a sčítání hlasů... Krátce po poledni na mne nikdo nesmí mluvit, nepřijímám telefony. Počítám a počítám, na procenta převádím kladné a záporné odpovědi na otázku *RePro*, vybírám dopisy označené vykřičníky (viz výše). Odcházím nahrát rekapitulaci. Znovu sedám k počítači a minutu za minutou sestavuji průvodní text. Několik telefonátů do režie. Domlouvání s Romanem Langem, dvorním technikem hitparády (a samozřejmě řady dalších pořadů). Znovu do studia Benjamin. V pátek odpoledne tak většinou (funguje-li vše tak, jak má) je hitparáda v odbavovacím počítači v režii Gabriel a moderátor ji může bez problému "spustit". O tom, že tento systém (díky technickým poruchám) občas selže, by se však daly napsat celé stránky.

Pokud jste stálými posluchači hitparády Kolem se toč, jistě jste si už zvykli na mé otázky, jejichž vymýšlení mi dělá velkou radost (vám odpovídání na ně také, že?). A tak jsem v 36. kole (29. 9. 1996) pronesl tuto památnou větu: "... určitě existuje mnohem víc způsobů, jak dopravit hlasování sem ke mně, jen je vymyslet. Cenu příště dostane ten z vás, kdo bude hlasovat nejoriginálnějším způsobem."

Nečekal jsem, že někdo bude tak pilný a zareaguje. Samotného mě jiné hlasování než dopisem, faxem, e-mailem, vhozením do schránky na Biskupské gymnázium nebo osobním doručením nenapadlo. A co se nestalo. Týden nato se s originálními hlasováními protrhl pytel. Nezbyvalo mi než vyhlásit hned několik vítězů (příčemž odměnit jsem mohl jen jednoho, a to toho s úplně nejoriginálnějšími hlasováními). Shrňme si tedy stručně, jak tato soutěž dopadla:

- **Kategorie "nejnevědoměji originální hlasování"** - vítězkou se stala pravidelná (a jindy nadšená plná) posluchačka **Mirka Pavlová** z Hranic za výrok: "Nevím, jestli je to můj osobní dojem, ale zdá se mi, že je hitparáda nějaká suchá. Nevím proč, ale dneska se mi vůbec nechtělo rádio zapínat."
- **Kategorie "největší vzdálenost, kterou hlasování překonalo"** - zvítězili bratr a švagrová otce Martina **Tomáš a Ajka Holíkoví** z Brna. Hlasování Tomáš předal svému bratrovci v polské Toruni. Dopis tedy při cestě z Brna tam a zpět do Brna urazil asi 1400 km.
- **Kategorie "nejzbytečnější hlasování"** - zde byl bez konkurence můj kolega **Radek Habáň** z Buchlovic. S hlasováním za mnou přišel po natočení závěrečné rekapitulace hitparády. Rozhodl jsem se, že kvůli němu už body přepočítávat nebudu.
- **Kategorie "nejdyličtější hlasování"** - na svědomí je má naše moderátorka **Renata Bělunková** z Ostravy: V pátek ráno se mi na stole v redakci objevilo pět podzimně barevných javorových listů, na kterých bylo černou tuší napsáno hlasování do hitparády.
- **Kategorie "nejbarevnější hlasování"** - barevné obrázky mi v dopisech chodí každý týden, v období, kdy se to "bodovalo", nejhezčí dopis poslala **Kristína Obdržálková** ze Starého Města.
- **Kategorie "nejnepřehlednější hlasování"** - jeho autorem je student Biskupského gymnázia **Jan Rozek**. Luštění jeho papírového řetězu mi dalo dost práce.
- **Kategorie "nejpohyblivější hlasovací lístek"** - ten jsme našli za stěračem automobilu otce Martina. Hlasování takto k jízdě po brněnských ulicích vybavila **Jana Zemanová** z Uhřetova.

To by mohlo být téměř všechno. Jistě jste postřehli, že ne všichni jmenovaní se drželi pravidel. Nejednalo se tedy jen o originální doručení lístku ke mně, ale třeba i o jeho originální grafické ztvárnění. Nezapomněl jsem ještě na někoho? Aha, už si vzpomínám...

Zmínit musím ještě **Bednářovy** ze Žďárce, kteří mě netradičním hlasováním pronásledovali pěkných pár týdnů: hlasování v zalepených skořápkách od oříšků, roháčky, skládanka a hlavně nejzajímavější hlasovací bábovka. Celou jsem ji - samozřejmě kromě zapečeného hlasovacího lístku - snědl.

Opravdu jsem už na nikoho nezapomněl? Ale ano, ještě zbývá prozradit jméno absolutního vítěze:

- **Bezkonkurenčně nejoriginálnější hlasování** - **Helča Šelbická** a její sestra **Zdeňka** (z Královopolských Vázan) na mne ukuly následující pikle: hlasování barevnými křídami na chodník kousek od Radia Proglas (bylo to vůbec první originální hlasování, kterého jsem si ten týden všiml, a udělalo mi moc velkou radost), hlasovací lístek na nástěnce Filozofické fakulty MU a konečně hlasování ukryté v úschovni skříňce č. 36 (nenapadá vás souvislost s vyhlášením soutěže v 36. kole hitparády?) na Hlavním nádraží (kód A321). Že skříňka nešla otevřít, není zas tak moc podstatné.

Je docela možné, že zase někdy podobnou soutěž vyhlásím. Ale sám za sebe můžu říct jedno. Tak jako tentokrát už to nikdy nedopadne. A nemyslím teď jen na rčení "Opakovaný vtíp není vtípem"...

Milan Tesař

O příslužbě

SLUŽBA je slovo velmi staré a má řadu významů. PŘÍSLUŽBA je slovo nové, ale ti, kdo někdy byli na vojně, pracovali v nemocnici nebo třeba...u nás v rádiu, ti ho vyslovují a používají zcela přirozeně a jako by odedávna, přešlo jim do krve a vědí, co to obnáší - být *příslužbou*. Možná že i vy jste z našeho vysílání už zachytili a pochopili, oč tady co se příslužby týče běží. Ano, běží. Pokud jste; se už někdy byli podívat ve studiích a kancelářích Radia Proglas, možná že vám příběh otevřít a pak se ještě někde rychle mihl mladý muž s bezdrátovým telefonem v ruce. A jsme u toho a jsme u pramene: "bezdrát" - to je totiž v Proglasu neoddělitelná součást a snad i jakýsi znak činnosti, která je službou vedle jiné služby, při ní - tedy příslužby.

Kdo tady příslužbu vykonává? Mladíci, kteří uprostřed všech radostí a starostí, které s sebou přináší vysílání křesťanské rozhlasové stanice, prožívají svou civilní službu, mladíci, kteří studují a v rádiu si příslužbou přivydělávají nebo i ti, pro které je to zaměstnání jediné.

Musí to být muži, protože je to práce náročná; náročná - to se rovná dlouho bdít a málo spát (hlavně v začátcích vysílání se v rádiu vtipkovalo něco o "zvířátcích, která nespí čtyřadvacet, třicet i více hodin"), žít se pokrmem Italů - pizzou, o víkendu být v chladu a nevládnou, protože to se na Biskupském gymnáziu netopí... Snad proto se v některých okamžicích nemluví o příslužbě, ale o "psí službě"...

O tom, co všechno se má, musí a dá zvládnout v rámci příslužby - o tom tak trochu budou příští řádky, ale začněme odjinud: asi jste si všimli, že jsem slůvka PŘÍSLUŽBA už použila jednak jako označení určité činnosti, jednak jako pojmenování určité osoby. Na člověka se může volat s radostí a úsměvem: "Příslužbo, ahoóó !"; prosebně: "Příslužbo, přines mi čaj..."; profesně: "Příslužbo, nachystej mikrofony!". Pochvalně, uznale, káravě, se zlostí i ironií v hlase se dá říci "příslužbo..." Dobře - dá se to tak říci; je jasné, že oslovuji osobu, které se to týká...ale nezdá se vám to takové chladné? Pořád trochu s odstupem? Oslovení PŘÍSLUŽBO se pořád ještě užívá, ale stále víc a víc je vytlačováno jiným - čeština - v ústech nás všech - je totiž jazyk tvárný, tvořivý a nestagnující, a tak se stalo, co se stát muselo:

PŘÍSLUŽBA - substantivum verbální (podstatné jméno slovesné) se stalo základem pro nové podstatné jméno označující přesně a jasně člověka příslužbou se zaobírajícího; přispěchala na pomoc dnes užívaná, až slangová (ano, slangová; Radio Proglas je přece pracovní a zájmová skupina dohromady a tak se zde slang utváří a užívá), přípona - **ák** a PŘÍSLUŽBÁK byl na světě! Je jasné, že je to kluk nebo muž, a zní to tak nějak emocionálněji. A ti kluci příslužbáci a emoce - to k sobě patří. Příslužbáci vyvolávají emoce pana ředitele, zástupce ředitele, sekretářek, redaktorů, moderátorů, techniků... no zkrátka všech těch, kterým mají být při ruce. Kladné i záporné.

Úplně nejvíce ale musí být příslužbák k ruce moderátorovi či moderátorce v režii Gabriel. K jeho službě je **příslužbou**. Nakoukněme společně do sešitu moderátorů (který je myslím hlavně zásluhou Lucky "rádně veden" od prvních dnů vysílání), co se tam dočteme:

"Hoňte příslužbu...!"

"Šlo to jak na drátkách, příslužba fungovala, vše nachystáno, všichni se usmívali..."

"Prokop - chválím...je výborná příslužba."

"Příslužbo, proč odnášíš disky, které tu mají zůstat?"

"Šťastná to žena ... řekneme o té, co si vezme za muže Vládu - pořádkumilovného ..."

Jeden z rádiových veršotepců Dušan se rozbáslil:

- "Příslužba po Brně honí zprávy!
(Já chci pást své strakaté krávy,
netoužím po ničem - krom bytu a stravy,
loučí se se mnou mé psychické zdraví.)".

Příslužbáci mají od září svůj sešit taky, ale většinou tam píšou jenom samé informace a žádné poctění. A že mají o čem vyprávět!...Myslím, že vás o tom přesvědčí oni sami na dalších řádcích tohoto bulletinu. Položila jsem Vládovi, Prokopovi, Tomášovi a Pavlovi tři otázky a oni na ně odpovídali. Někteří stručněji, někteří obsáhleji, někdo s vážnou tváří, jiný se smíchem. Kluci se vyjadřovali písemně a některým to pěkně dlouho trvalo, než mi vrátili vyplněný "dotazník" - tvářili se, že to není jenom tak, něco na sebe prozradit.(!)

Tihle čtyři - to už jsou ostřílení příslužbáci; už moc dobře vědí, co obnáší příslužbácký život. A mluví z nich příslužbácká zkušenost. (Méně se teď příslužbě věnuje školou zaneprázdněný Vítek; od října pak v našem rádiu příslužbácky pracuje ještě nováček Petr a z těch dřívějších "kluků pro všechno" tady pár týdnů na jaře pobyl jiný Petr a poměrně dlouhý čas, který už bohužel také uplynul, byli s námi Pepa a Adam. Možná, že pro plastický obrázek, který si asi postupně o fungování Radia Proglas vytváříte, není nezajímavá informace, že v dobách, kdy jsme nejvíce trpěli nedostatkem pracovníků, zaskakoval do role příslužbáka kdekdo - od otce Martina po hudebního redaktora.)

Ale teď už k otázkám a odpovědím:

Otázky pro čtyři z příslužbáků zní:

1. Jak jsi se dostal k práci, které se říká *příslužba*?
2. Máš nějaký neopakovatelný, neotřelý, zajímavý příslužbácký zážitek?
3. Ví se, že kluci příslužbáci mají v Radiu Proglas tuhé začátky, s plynoucím časem je to lepší a lepší, ale někde v koutku si přece jen občas posteskou a zavzdychnou... Přesto - co by ses jinde určitě nenaučil?

A odpovědi?:

Vláda Kintr, 25 let; když s vámi něco ve dvojici natáčí (společně nahráváte, načítáte na mikrofon), strašně se vám chce smát, protože si připadáte jako v povídce Šimka a Grossmanna :

1. Zcela náhodou jsem ve vysílání Radia Proglas slyšel, že se hledá pracovník. Tak jsem to zkusil. Ovšem - co mě bude čekat, to jsem opravdu netušil.
2. Veselé příhody s klimatizéry: když se v rádiu dělala klimatizace, byl jsem při tom. Vždy, když tyto pánové přišli, měl jsem shodou okolností noční příslužbu, takže...
3. Nahrávat například hodinku četby, přitom zaznamenávat budoucí stříhy - to je normálka, ale současně odbavovat telefonáty - někdy i dva během "hodinky".

Prokop Zahrádka, 21 let; nemá rád, když se mu říká Prokúpku a když je zima, nosí čepici zmijovku...:

1. Jeden můj bývalý spolužák z gymnázia Bartoloměj Vrána spolupracuje externě s Radiem Proglas a řekl mi, že v rádiu je nedostatek příslužbáků a jestli to nechci zkusit.
2. Těch zážitků je tolik a každý tak neopakovatelný, že nevím, o kterém z nich psát. Jeden z těch zvláštějších: v rádiu jsem přišel k jedinému pracovnímu úrazu a to tehdy, když vypadla elektřina a my jsme s panem ředitelem a panem zástupcem půlhodiny "nakopávali" náhradní agregát, "nakopnout" se nám ho samozřejmě nepodařilo, ale mně se na celé šlapce udělal takový puchýř, že jsem nemohl udělat ani krok.

3. Pít slazené minerálky.

Pavel Cejnek, 20 let; říká se mu písí (hádejte proč) a už si na to začíná zvykat:

1. O jarních prázdninách jsem byl na setkání animátorů hnutí Světlo a život v Opavě. Při obědě jsem se bavil s Dankou Holubovou, nebo chcete-li s Františkem, a přišla řeč i na to, že pracuju v rádiu jako moderátorka. Nás ostatní zajímalo, jak taková služba moderátora vypadá. V nitru mě duše zahřel malý plamínek. A tak jsem se Danky zeptal, jestli se tam můžu přijít podívat. Danka mně dala telefonní číslo na o. Martina, že se mám zeptat, jestli můžu nějak pomáhat. V té době jsem toho moc neuměl, a tak jsem doufal, že se to brzy naučím a budu moci i nahrávat. S otcem Martinem jsme si domluvili schůzku a když jsem z rádia odcházel, byl jsem přesvědčen o tom, že tady je to správné místo, kde bych chtěl strávit civilní službu. A tak jsem chodil pomáhat a naučil jsem se mnoho věcí, které se mi teď hodí.
2. Jedno ráno po noční příslužbě jsme s moderátorem Pepou Poláškem čekali na ohlášený výpadek proudu. Pro tuto situaci vlastní naše rádio elektrický zdroj poháněný dvoudobým motorem. Snažil jsem se asi přes dvě hodiny nastartovat tento vynález, leč bezvýsledně. Vypnuli elektřinu. Už jsem se smířil s tím, že to odnesu já, místo agregátu. Náhodou jsme objevili ocelovou zátku pod klikovou skříní. Když jsme ji otevřeli, vyteklo asi půl litru benzínu, který jsme naším startováním přemístili z nádrže do klikové skříně. Poté jsme náš milý agregát konečně "nakopli" - a na poprvé. Nevím, jak dlouho jsme nevysílali, ale být po noční a ještě startovat agregát, to je horší, než spadnout ze schodů. To je asi tak všechno.
3. Myslím, že je toho mnoho, ale co bych se určitě jinde nenaučil, je rychlé řešení nenadálých situací, jiný a řekl bych opravdovější přístup k odpuštění, vzít sebe takového, jaký skutečně jsem, a to je velice těžké... když zjistíte, jakých velkých nedokonalostí se dopouštíte nebo je vlastnité. Jsou dvě možnosti. Buď se s tím smířit, nebo se zdokonalovat. To první tady v rádiu rozhodně nejde a to druhé mi, Bohu díky, zbývá.

Tomáš Špaček, 23 let; mluví nádhernou brněňštinou a popíjí v rádiu černou kávu:

1. K příslužbě jsem se dostal řízením osudu. V době, kdy jsem dopisoval svou diplomovou práci, mi přišel soused - věděl, že si sháním nějaké vhodné místo k výkonu civilní služby - říct, že poslouchá nové (a mně tehdy ještě neznámé) Radio Proglas a že prý v pořadu Blahopřání nějaká maminka dávala zahrát svému synovi, který právě odcházel z rádia z civilky. Samozřejmě jsem hned druhý den telefonicky zjišťoval, zda má Proglas toto uvolněné místo zájem zaplnit - a zájem byl.
2. Jednou z povinností příslužby je během noční služby z počítačové sítě Internet vybrat a vytisknout aktuální zprávy na druhý den, a to do 6:00. Jedné páteční noci se mi přihodilo, že síť, nevím proč, odmítala fungovat a já jsem musel k ránu vzít auto a snažit se sehnat noviny někde ve stánku. Bohužel jsem zapomněl, že za autem byl už od večera zapřažen vozík plný sutí, připravený k odvezení do blízkého kontejneru a nebylo v mých silách jej odpojit a z časových důvodů ani vyprázdnit. Favorit s takovým nákladem na každou jinou rychlost než na jedničku odmítal jet a s tímto "povozem" jsem se asi tři čtvrtě hodiny ploužil po takřka ještě nočním Brně, abych pak zjistil, že stánky PNS v sobotu ráno otevírají pro mou potřebu příliš pozdě. Naštěstí se po mém návratu z tohoto nepodařeného výletu Internet vzpamatoval a mně se podařilo asi pět minut před plánovaným vysláním připravené zprávy odevzdat moderátorovi.
3. Činnosti, které my příslužbáci děláme, nejsou nijak zvláštní, ale jsou velmi pestré. Musíme umět například obsluhovat kopírku, pracovat s počítačem, připravovat mikrofony, nahrávat na minidisk, chystat a zvučit mši, zdít, omítat, zapojovat elektroinstalaci, telefonovat, couvat s vozíkem, uklízet ve sklepě, modlit se do mikrofonu, nakupovat, zametat, vysávat, umývat nádobí, vařit kafe...

